

przyrodniczymi znajdującymi się poza granicami miasta, często o wyższej randze w hierarchii jednostek krajobrazowych. Należy do nich dolina rzeki Supraśl która łączy obszar Puszczy Knyszyńskiej z doliną Narwi.

W skali lokalnej najważniejszy jest ciąg ekologiczny doliny Białej, za pośrednictwem którego realizują się związki pomiędzy Puszczą Knyszyńską, Stawami Dojlidzkimi i Doliną Narwi. Odgałęzienia tego systemu pozwalają na wzajemne powiązania większych kompleksów leśnych i terenów otwartych na terenie miasta i poza nim. Innym przykładem związków ekologicznych systemów lokalnych i regionalnych, które realizują się w granicach miasta lub w bliskiej strefie podmiejskiej, jest połączenie parków śródmieścia poprzez Las Zwierzyniecki z kompleksem leśnym Lasu Solnickiego, czy obszaru Stawów Dojlidzkich z obszarem Puszczy Knyszyńskiej. Te naturalne związki mają ogromne znaczenie dla podtrzymania i permanentnego odnawiania populacji zwierząt i roślin na terenie miasta. W ostatnich latach pojawia się jednak coraz więcej ograniczeń w drożności korytarzy ekologicznych: powierzchnie zabudowane zacieśniają lub grodzą doliny, upośledzając ich podstawowe funkcje komunikacyjne, związane z możliwością przemieszczania się fauny i flory. Ograniczenia drożności dolin spowodowały przede wszystkim drogi biegnące szerokimi i wysokimi nasypami, także ogrody działkowe, zajmujące całą przestrzeń doliny, dodatkowo ogrodzone i dzielone na kwatery, podobną rolę odegrały niefortunnie umiejscowione w poprzek doliny, duże stadiony sportowe i towarzyszące im budynki, jak stadion "Włókniarza" i "Jagielloni". Przy okazji konstruowania nowych planów zagospodarowania przestrzennego struktury przyrodnicze i ich funkcje ekologiczno-przestrzenne powinny być istotnym elementem kształtowania przestrzeni zurbanizowanej.

1.3. Waloryzacja środowiska przyrodniczego (Fig. 1.7)

Zasady waloryzacji, bonitowania i prezentacji kartograficznej są wykorzystywane szeroko w ekologii krajobrazu, naukach geograficznych, a także geobotanice. Systemy bonitowania, jak na razie, nie są wystandaryzowane i są budowane indywidualnie dla poszczególnych obiektów. W przypadku Białegostoku obszar waloryzowany został podzielony, na bazie siatki kilometrowej, na 438 tzw. podstawowych pól oceny o powierzchni 2,5